

Το έργο της Αντιγόνης Κεφαλά

Ο Ζωγράφος
και συγγραφέας
Γιώργος Μιχελακάκης

Ο Κόσμος δημοσιεύει σε συνέχειες, το βιβλίο του Γιώργου Μιχελακάκη: «Η Ελπίδα σε Κρίση, Κουλτούρα και Τέχνη στην εποχή της παγκοσμιοποίησης» που εξετάζει τη διαδρομή των Ελλήνων μεταναστών της Αυστραλίας, στην τέχνη, κατά την περίοδο από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο μέχρι τις ημέρες μας.

Το βιβλίο κυκλοφόρησε το 2017 από τις εκδόσεις ΕΟΘΙΝΟΝ. Όποιος επιθυμεί να παραγγείλει το βιβλίο μπορεί να επικοινωνήσει με τον συγγραφέα στα EMAIL gmichelpaint@gmail.com ή eothinon@gmail.com. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να στείλετε email στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις gmichelpaint@gmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

Πολύ σωστά η Ε. Νίκα θα παρατηρήσει πως το σημαντικότερο θέμα στις νουβέλες της Κεφαλά, είναι η προσπάθεια να κατακτηθεί η κυρίαρχη γλώσσα, προκειμένου το άτομο να σταθεί στον δημόσιο χώρο.

Μέρος 1'

Με το ποίημα αυτό, ξανατίθεται το θέμα της σχέσης του σύγχρονου ατόμου με τον δημόσιο χώρο. Του προβλήματος του ατόμου μεταξύ ιδιωτικού / δημόσιου. Και ιδιαίτερα για τη γυναίκα, μεταξύ της θέσης θηλυκότητας - σπιτιού από τη μια, και ανδρικού - δημόσιου χώρου από την άλλη.

Στο τελευταίο ποίημα της συλλογής με τον τίτλο Παρηγορίες, μέσα από ονειρική πλοκή, το ποιητικό υποκείμενο μπαينوβγαίνει εναλλάξ, από το παρελθόν στο παρόν. Αποσχηματισμένο από τον ένα χώρο στον άλλο.

Ως ποιητικό υποκείμενο, έχει μετατρέψει τον χαμό και την απουσία, σε καλλιτεχνική παρουσία. Από τη μια το σπίτι έρημο, και από την άλλη ο τόπος γεμάτος ανθρώπους που μας προσκαλούν να λάβουμε μέρος στη γέννηση.

CONSOLATIONS

I
You were in bed.
A narrow wooden bed
tucked in neatly.
Are you all right?
I kept asking. You nodded.
I sat on the edge
I held on to the cover
to your body inside, warm.
Why are you here?
I thought and not at home

when the house is so empty.

II
Someone was giving birth
the place was full of people
I waited in the corridor
trying to place myself
then they began to call me
I rushed in
it seemed I had already lost
the vital message
the room was now a lake
the surface throbbing
with white light
a child's head was rising
from the waters
and your voice
near
calling my name.
Το πεζογραφικό έργο

Η Αντιγόνη Κεφαλά παράλληλα με την ποίηση έχει δημοσιεύσει νουβέλες και ημερολόγια. Όπως στην ποίησή, έτσι και στην πρόζα ο λόγος αναπτύχθηκε μέσα από το συναίσθημα της απουσίας που την κυριαρχεί και την κινητοποιεί όλα αυτά τα χρόνια. Οι νουβέλες που δημιούργησε: Το πρώτο ταξίδι, Αλεξία, Το νησί, το Οικοτροφείο, αντανακλούν πρωταρχικά την είσοδο μιας νέας κοπέλας καθώς μεγαλώνει και ενηλικιώνεται, στην τάξη του λόγου. Έχουμε την κίνηση από το γονεϊκό σπίτι προς τον δημόσιο χώρο. Κίνηση όπου θα δοκιμαστεί η δημιουργία

ταυτότητας μέσω του λόγου που θα κατακτήσει.

Πολύ σωστά η Ε. Νίκα θα παρατηρήσει στη μελέτη: *Migrant Daughters, The female voice in Greek-Australian prose fiction, 1992*, καθώς και στην Αλεξία το 1995, αλλά και στην εισαγωγή της τρίγλωσσης έκδοσης το Νησί, το 2002, πως το σημαντικότερο θέμα στις νουβέλες της Κεφαλά, είναι η προσπάθεια να κατακτηθεί η κυρίαρχη γλώσσα, προκειμένου το άτομο να σταθεί στον δημόσιο χώρο. Αλλά επειδή η κάθε γλώσσα είναι φορέας συγκεκριμένης παράδοσης και κουλτούρας, οι μετανάστριες πρωταγωνίστριες στις νουβέλες της Κεφαλά, δυσκολεύονται να συνταιριάσουν πολιτισμικά στοιχεία αντίθετα του τόπου καταγωγής και του τόπου υποδοχής. Τελικά αυτό που δυσκολεύει περισσότερο τις πρωταγωνίστριες, είναι οι παραδόσεις και οι αξίες του πατριαρχικού λόγου. Είναι το «κοινωνικό φύλο» όπως το δημιούργησε η πατριαρχία και το επέβαλε ως κάτι το φυσικό. Για την Κεφαλά και για κάθε γυναίκα, η κατασκευή του κοινωνικού φύλου περνάει μέσα από τη γλώσσα και τις αξίες που αυτή επιβάλλει, και αποτελεί πρόβλημα στην κάθε γυναίκα που θέλει να τοποθετηθεί δημιουργικά απέναντι στην κουλτούρα και την κοινωνία, με την διατύπωση της δικής της ιδιαίτερης ταυτότητας την ανάπτυξη της δικής της φωνής.